

BON לגבר -

העתה גם בישראל

Bon Shaving Foam - קצף הגילוח החוץ זמן, נעים ומרענן.
Bon After Shave Lotion - מי גילוח בניחוח גברי המלווה אותך בכל שעות היממה.
Bon Spray Deodorant - נעים בשימוש ומורחק כל ריח גוף.

BON

18 הנשים

עשרים שנה מקדישה האם לעשות את בנה לגבר; רק עשרים דקות דרושות לאשה אחרת כדי להפוך אותו לשוטה.

(רוברט פרוטט)

גרבי, מרסי עושים אותך ליפהייה מראש עד רגל.

18 כל הנשים Merai
גרבי

LEARN TO TOUCH-TYPE IN ONLY 12 HOURS!
טל 62 42 82
למד כתיבה במכונה (שיטה גיוורת)
ב-12 שעות בלבד!

אין כאן
SONY
רשמי קול, טרניטוריום, טלוויזיות מערכות סטריאו-פוניות

טנוס את נג'אר
מוסך פולקסוואגן, נצרת
שירות
תקון
חשמלאות
פחחות
צבע
נצרת, דרך המחצבות (ליד מגרש הכדורגל) טל. (065)56057

במדינה

ישראלים בחו"ל הסופרת הצוחקת במקום לבכות

הסופרת הישראלית המפורסמת ביותר בי צרפת, בימים אלה, לא פירסמה מעולם את כתביה בעברית.

כי רחל מורחי, אשתו של המפיק משה (אורת בעונה הסתה) מורחי, כותבת צרפית. תית. יתר-על-כן, היא כותבת ספרים שאינם עכילים בדתר לקיבה הישראלית, בתקופה זו. כי רחל, שהגיעה לישראל בגיל שבע (עם סרטיפיקאט), התחנכה בבית-הספר תל-נוודו בתל-אביב, מתייחסת לשואה ה-נאצית - בהומור. בהומור אפל למדי, חסרת-רחמים לחלוטין. אך עצם העובדה ש- היא מסוגלת לצחוק על טבח-עמים, מחנות-השמדה וחוסר-אנושיות, מעלה קצף על שפתייה של צרפתים רבים, יהודים רבים בתפוצה - ושל ישראלים המודעים ש- הספיקו לקרוא את הרומאן הארי, שיצא

סופרת מורחי

הומור - כלפי השואה הנאצית

לאור בפאריס לפני חודשיים בהוצאה מהוללת גראסה - ושזכה זה עתה בפס"ר הכבוד של חבר-המושבעות הנשתי.

מושבעות אלו לא דנו זמן רב לאיוו יצירה מגוס. בין הארי לבין הרומאן האוסר הגוס, של הצרפתי הצעיר ז'אן שאלון, בחרו ברחל על-פני בן-ארצון. דבר שהרגיו עד כדי-כך את המבקר הספרותי של היומון הצרפתי הלאומני-שמרני פיגרו, עד כי כתב: "כשהגיעה רחל מורחי לביטרוו זה פארי, שם נערכה סעודת-הבחירה, כבר מצאה את השופטות זוללות בתיאבון. כה קל היה להן להחליט על פרס זה..."

תרגום-מופת לחיפושית. רחל הי פולילגוסית (15 שפות) נשואה למשה מור-חי, יליד אלכסנדריה, שבא ארצה ב-1946, בגיל 15, נכנס לקיבוץ דנגור, כיום ניר-יצחק, הפך לשליח, נעקץ על-ידי היתוש הקלנועי, והחליט ללמוד את אמנות הקול-נוע. ב-1953 יצא סופית את הארץ, וב-1958 פגש את רחל בסאריס. הם הפכו חברים, נישאו, והוסיפו לעסוק אישי-איש בשלו: היא בתרגום ובשפות, הוא - בקולנוע, כעוזר במאי, עוזר-מפיק, ולאחרונה - כי מפיק עצמאי בטלוויזיה הצרפתית ובהפקה קולנועית בפאריס ובישראל.

ניצחונה הספרותי הראשון של רחל היה תירגומו של ספר-הידויה-הלשון הבריטי של החיפושית ג'ון לנון.

לאחר מכן התמסרה רחל לכתיבה שלחיו-יונית. היא כתבה 13 פרקים מתוך סידרת טלוויזיה המכונה הצלבנים, והמתרחשת ב-ארץ-ישראל מתקופת מסעות-הצלב. "כאשר קראתי את סיפרו של אבנרי מלחמת היום השביעי", מספרת היא, "מצאתי שוב חלק נכבד מן הדברים עליהם הירחתי, בקשר לתקופה הצלבנית בארץ-ישראל."

לצחוק על השואה. גיבור סיפרה, הארי, הוא בן לאב גרמני ואם יהודיה, שגדל בארץ-ישראל. הוא לא אוהב את אמו, ולא את חיי-המשפחה. הוא בכלל לא מבין מדוע מתלהבים כל-כך ממה שמכנים אנושי. כשהוא מגיע לצבא הבריטי - אליו הוא מתגייס בטעות, כי שלי-הגיוס קרוב למודעות פירסומת למערבון מסואר - הוא מתייחס לגרמניה ולגרמנים בצורה אחרת לגמרי מזו של יתר בני-האדם. אצל רחל מורחי מסרבים הגיבורים להודיע - אולי בגלל שהיא עצמה אינה יכולה להפ-סיק להודיע. על כך מעיד הספר, שחיש-גל את ציבור-הקוראים הצרפתי, ואשר יתור-גם בקרוב לכמה לשונות. רק לעברית - ספק אם יתורגם. ככלות הכול, הישראלי אינו מוכן לצחוק במקום לבכות. ביחוד לא על השואה.

אודי בקופה

אודי ידע שקשה לזמן סטודנטים יחד לבילוי של אמצע השבוע, לכן על דעת המקום, דהיינו ראף, ועל דעת שותפו, הסטודנט יעקב שטפמן, הוחלט שקצת סטריפטיז לא יזיק לסטודנטים.

אודי חיפש סרטי סטריפטיז בין אוהדי קבוצת בית"ר ירושלים, בה הוא משחק. הסתבר שלא חסרים סרטים כאלה. והתור צאוח: ב-9.30 החלו הקרנות הסטריפטיזי וכבר ב-11 בלילה התפשטה השמועה במעונות הסטודנטים ובבתי-הקפה שלהם, כי במרתף סורמללו מציגים סטריפטיזי. החלה נהירה המונית, ובחצות כבר עמדו כ-מה עשרות סטודנטים וזעמים מול הקנפה. אודי, המשחק גם את תפקיד הקופאי, הרי גיע אותם, אמר שוד יש להם סיכוי לראות קצת סטריפטיזי - אם ימתינו שעה או קצת יותר. הם עמדו והמתינו בסבל-נות, עד שיגיע תורם לראות את הסרט. ומי שלא מאמין, שיילך ויראה איזה תור יש שם, על-יד המרתף, בימי שלשי.

ז'אן פרנקו וברי-יותם: מזל טוב

חוש הומור איטלקי

מאז שהגיע לארץ, מבלה נער-השעשוע-ים האיטלקי ז'אן פרנקו פיאצ'נטוני את לילותיו ב-"פאב", ומספר לכולם ש- בעוד שבועיים יתחתן עם קאפוצ'ינו. קאי פוצ'ינו, לידועתכם, היא שחקנית קולנוע יודעית למדי, ממוצא צרפתי.

הנאיבים מבין יושבי ה-"פאב" אומרים לז'אן פרנקו, לשמע הבשורה, מזל טוב, וזה רק מוכיח שהם לא מבינים כלום בחוש ההומור האיטלקי, מפני שז'אן פרנקו לא חולם אפילו להתחתן. "מה פתאום מזל טוב? אני לא מתי-חתן אף פעם. אני פליבוי", הוא מסביר ברחמים לקשי-התפיסה האלה. "רק ב-חורה אחת אהבתי באמת בכל החיים שלי, את דליה לביא", והוא מוסיף ב-אנחה: "אבל עכשיו כבר מאוחר מדי." ז'אן פרנקו המיסכן. המזל היחידי שעוד יש לו בחיים זה שקאפוצ'ינו, הי-מחכה לו ברומא, לא יודעת את כל הי-פרטים המעניינים האלה על עברו. היא גם לא יודעת שכדי להתנחל, הביא איתו חתיכה בלונדית, בשם היידי.